

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนวัดสถิตย์ชลธาร
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1

**Factors affecting public-minded behavior of Wat Sathit Chonlathan
school's students Primary Educational Service Area Office 1**

ฐิติรัตน์ ชุมทอง¹ และ ดร.นารีนี แสงสุข²

(Titirut Chumthong¹ and Narinee Saengsuk, Ph.D.²)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ระดับของพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนวัดสถิตย์ชลธาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 และ (2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนวัดสถิตย์ชลธาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนวัดสถิตย์ชลธาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 249 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.826 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักเรียนโรงเรียนวัดสถิตย์ชลธารที่มีเพศ อายุ ต่างกัน มีพฤติกรรมจิตสาธารณะแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนโรงเรียนวัดสถิตย์ชลธารที่มีระดับชั้นเรียนที่ต่างกัน จะมีพฤติกรรมจิตสาธารณะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และนักเรียนโรงเรียนวัดสถิตย์ชลธารที่มีตัวแบบด้านจิตสาธารณะ และการปลูกฝังจากโรงเรียนต่างก็มีพฤติกรรมจิตสาธารณะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนวัดสถิตย์ชลธาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ในภาพรวมและรายด้าน พบว่า ปัจจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะอยู่ในระดับสูงทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ปัจจัยด้านการปลูกฝังจากโรงเรียน รองลงมาปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดู ปัจจัยด้านการสนับสนุนทางสังคม และปัจจัยด้านตัวแบบด้านจิตสาธารณะ ตามลำดับ

1. นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

2. อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

3. พฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนวัดสถิตย์ชลธาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ในภาพรวมและราย พบว่า พฤติกรรมจิตสาธารณะอยู่ในระดับสูงทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การช่วยเหลือผู้อื่น รองลงมาการเสียสละต่อสังคม ตามลำดับ

คำสำคัญ : นักเรียน, จิตสาธารณะ, ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ

ABSTRACT

This objective of the research were (1) To study the level of public mind behavior of students at Wat Sathit Chonlathan School. (2) To observe and study factors affecting Public Mind Behaviors of Wat Sathit Chonlathan school's students affiliated with Primary Educational Service Area Office 1 The sample group used in the research was Students at Wat Sathit Chonlathan School Academic year 2022, 249 students The research instrument used to collect data was a questionnaire. 5 level estimation scale The reliability value of the whole questionnaire was 0.826. Statistics used in data analysis were frequency, percentage. mean, standard deviation, t-test, One-way ANOVA and Multiple regression analysis.

The results of this study were

1. The results of the hypothesis researching found that Students of Wat Sathit Chonlathan School with different genders and ages had no statistically significant differences in public mind behavior. Public mind behaviors of students with different grade levels were significantly different at the level 0.05. The students of Wat Sathit Chonlathan School who have a divergent public mind model showed the differences were statistically significant at the level 0.05.

2. Factors Affecting Public Mind Behavior of Wat Sathit Chonlathan school's students Overall and in each aspect, it was found that Factors affecting public mind behavior were at the high level in all aspects. In order from most to least as follows : School indoctrination factors, Parenting factor, Social support factor and model factors of public mind respectively

3. Public mind behavior of Wat Sathit Chonlathan School Students Overall and individual, it was found that Public mind behavior was at a high level in all aspects. In descending order as follows: Willing to help others Volunteer and Sacrifice to society, Respectively.

Keywords : Students, Public mind, Factors Affecting Public Mind Behavior

บทนำ

ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันประเทศไทยกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอย่างมาก ประเทศไทยกำลังพยายามเร่งการพัฒนาเพื่อให้ทันกับส่วนที่เหลือของโลก สิ่งนี้ทำให้เกิดปัญหาบางอย่างในสังคมไทยที่ผู้คนมุ่งแต่ประโยชน์ส่วนตนและเอาเปรียบกัน ขาดการพัฒนาด้านจริยธรรม คุณธรรม อันเป็นการบั่นทอนความสามารถในการแข่งขันของประเทศ สิ่งนี้ทำให้เกิดความไม่สมดุลทั้งทางจิตใจ และทางวัตถุ ดังนั้นจิตสำนึกส่วนรวมจึงลดลง ความเจริญทางวัตถุหมายความว่าสังคมมีค่านิยมที่เน้นการแสวงหาเงินและอำนาจเหนือเหตุผล สังคมจึงเสื่อมลง แสดงว่าปัญหาเกิดจากการพัฒนาจิตใจ ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ด้วยเหตุนี้คำว่า "จิตสาธารณะ" จึงถูกกล่าวถึงบ่อยขึ้นในสังคมไทย แนวคิดการพัฒนาตนเองอันนำมาซึ่งการพัฒนาสังคมและหล่อหลอมให้เกิดจิตสำนึกรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมเป็นการสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ดังนั้นเรื่องของความคิดเห็นของประชาชนเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งคือการปลูกจิตสำนึกให้คนรู้จักร่วมมือ เสียสละ เพื่อประโยชน์ส่วนรวม มีส่วนรวมในการบรรเทาปัญหาสังคม พัฒนาคุณภาพชีวิต คือการมีส่วนร่วม และการนำไปสู่หลักธรรมในการดำเนินชีวิต แก้ไขปัญหา ก่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่สังคม (ยุรฉัตร เดชสมอดี, 2559)

กระทรวงศึกษาธิการ ได้ตระหนักถึงประโยชน์ของการมีจิตสาธารณะ และส่งเสริมความคิดเห็นของประชาชนที่รู้จักดูแลส่วนรวม รวมทั้งรู้จักรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม และประเทศชาติ โดยการจัดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนด "จิตสาธารณะ" เป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน 1 ใน 8 ข้อที่สถานศึกษาต้องเน้น และสถานศึกษาต้องมีเวลาให้เด็กทำกิจกรรมสาธารณะรวม 165 ชั่วโมงคือประถมศึกษาปีที่ 1-6 จะต้องทำกิจกรรม 60 ชั่วโมง มัธยมศึกษาตอนต้น 45 ชั่วโมง มัธยมศึกษาตอนปลาย 60 ชั่วโมง โดยหวังให้นักเรียนได้เรียนรู้สิ่งดี ๆ จากกิจกรรม อุปนิสัยจนเติบโต เพราะหากในสังคมมีคนที่มีจิตสาธารณะมาก มีความเห็นอกเห็นใจกันก็จะอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข การกำหนด "จิตสาธารณะ" เป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนถือว่าเป็นแนวทางถูกต้อง ควรส่งเสริมให้มีจิตสำนึกสาธารณะตั้งแต่เด็ก เพราะเป็นช่วงที่เด็กมีความไวต่อการปลูกฝัง และส่งเสริมจริยธรรมอย่างยิ่ง เพราะเด็กยังเป็น "ไม้อ่อนที่ตัดง่าย" การปฏิบัติต่อเด็กอย่างเหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กทั้งทางร่างกายและจิตใจ เป็นการป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้นเมื่อเข้าสู่วัยแรกรุ่น และวัยผู้ใหญ่ เพราะในวัยเด็กคุณ จะเห็นความแตกต่าง สามารถเปรียบเทียบ และเชื่อมโยง ให้เด็กสนใจได้ สภาพแวดล้อมของตัวแทนที่สนใจเมื่อเด็ก ๆ ได้รับการสอนจิตสาธารณะ ให้เป็นไปในแนวทางที่ถูกต้อง เมื่อเขาโตขึ้นสามารถเผชิญหน้ากับแนวโน้มเศรษฐกิจที่กำลังเปลี่ยนไป และวัฒนธรรมต่างประเทศ อันจะส่งผลให้สามารถอยู่ร่วมกับคนในสังคมได้อย่างมีความสุขกาย สบายใจ ตลอดจนเป็นประชาชนที่ดี ที่เหมาะสมของครอบครัว สังคม และประเทศชาติสืบเนื่องต่อไป (พระจิรศักดิ์ ทีปชมโม (ดาทอง), 2560)

จากปัญหาพฤติกรรมของผู้เรียนข้างต้น และความสำคัญของการมีจิตสาธารณะ หากสามารถปลูกฝัง ส่งเสริม หรือพัฒนาให้เด็กมีจิตสำนึกสาธารณะด้วยวิธีการต่างๆ จะทำให้เด็ก มีจิตใจที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน อาสาดูแลรับผิดชอบ สมบัติส่วนรวม ใช้ในทางที่เห็นคุณค่าของทรัพย์สินของสังคม ใช้อย่างชาญฉลาด รู้จักแบ่งปันโอกาสกับผู้อื่น เพื่อประโยชน์ของผู้อื่น ในปัญหาที่เกิดจากการเอาเปรียบผู้อื่นเพิ่มขึ้น ปัญหาการละเมิด ทรัพย์สินส่วนรวมก็ลดลง และนำมาสู่การพัฒนาสังคม ดังนั้น ผู้วิจัยต้องการศึกษาเรื่องปัจจัย ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนวัดสถิตยัลลธาร สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 เพื่อจะได้ทราบว่าปัจจัยใดส่งผลต่อพฤติกรรม จิตสาธารณะในการนำข้อมูลไปวางแผนพัฒนาและส่งเสริมให้นักเรียน มีคุณธรรมจริยธรรม ด้านจิตสาธารณะมากขึ้นเพียงใด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการสร้างจิตสาธารณะ ให้เกิดกับนักเรียน เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนมีจิตสาธารณะประโยชน์ เพื่อส่วนรวม แก่ตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับของพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนวัดสถิตยัลลธาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนวัดสถิตยัลลธาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1

สมมติฐานของการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนวัดสถิตยัลลธาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐาน ดังนี้

1. นักเรียนโรงเรียนวัดสถิตยัลลธารที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมจิตสาธารณะแตกต่างกัน
2. นักเรียนโรงเรียนวัดสถิตยัลลธารที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมจิตสาธารณะแตกต่างกัน
3. นักเรียนโรงเรียนวัดสถิตยัลลธารที่มีระดับชั้นเรียนต่างกัน มีพฤติกรรมจิตสาธารณะแตกต่างกัน
4. นักเรียนโรงเรียนวัดสถิตยัลลธารที่มีตัวแบบด้านจิตสาธารณะต่างกัน มีพฤติกรรม จิตสาธารณะแตกต่างกัน
5. นักเรียนโรงเรียนวัดสถิตยัลลธารที่มีการสนับสนุนทางสังคมต่างกัน มีพฤติกรรม จิตสาธารณะแตกต่างกัน
6. นักเรียนโรงเรียนวัดสถิตยัลลธารที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีพฤติกรรม จิตสาธารณะแตกต่างกัน
7. นักเรียนโรงเรียนวัดสถิตยัลลธารที่มีการปลูกฝังจากโรงเรียนต่างกัน มีพฤติกรรม จิตสาธารณะแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การกำหนดขอบเขตของการวิจัยนี้จะอธิบายในประเด็นหัวข้อดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ในการทำวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนวัดสถิตย์ชลธาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 โดยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ การช่วยเหลือผู้อื่น และการเสียสละต่อสังคม
2. ขอบเขตด้านประชากร ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนโรงเรียนวัดสถิตย์ชลธาร ปีการศึกษา 2565 จำนวน 249 คน
3. ขอบเขตด้านตัวแปร
  - ตัวแปรต้น ได้แก่
    1. ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย 1) เพศ 2) อายุ 3) ระดับชั้นเรียน
    2. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ ประกอบด้วย 1) การมีตัวแบบด้านจิตสาธารณะ 2) การสนับสนุนทางสังคม 3) การอบรมเลี้ยงดู 4) การปลูกฝังจากโรงเรียน
  - ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียน โดยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ประกอบด้วย 1) การช่วยเหลือผู้อื่น 2) การเสียสละต่อสังคม
4. ขอบเขตด้านเวลา ระยะเวลาในการศึกษา ตั้งแต่เดือน สิงหาคม 2565 ถึงเดือน พฤศจิกายน 2565

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าตำราเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนวัดสถิตย์ชลธาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1 มีรายละเอียดดังนี้

นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 – 2565

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 – 2565 โดยสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 – 2580) และแผนปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาที่กำหนดให้มีการพัฒนาเด็กตั้งแต่ระดับปฐมวัยให้มีสมรรถนะและคุณลักษณะที่ดี สมวัยทุกด้าน โดยการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย มีเป้าหมายให้ผู้เรียนทุกกลุ่มวัยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน มีทักษะที่จำเป็นของโลกอนาคต สามารถแก้ปัญหา ปรับตัว สื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีวินัย มีนิสัยใฝ่เรียนรู้ อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต รวมทั้งเป็นพลเมืองที่รู้สิทธิและหน้าที่ มีความรับผิดชอบ และมีจิตสาธารณะ

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

ในการพัฒนานักเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ มุ่งเน้นการพัฒนาให้นักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุข ทั้งพลเมืองไทยและพลเมืองโลก คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ดังนี้ 1) รักชาติ ศาสนา กษัตริย์ 2) ซื่อสัตย์สุจริต 3) มีวินัย 4) ใฝ่เรียนรู้ 5) อยู่อย่างพอเพียง 6) มุ่งมั่นต่อการทำงาน 7) รักความเป็นไทย 8) มีจิตสาธารณะ

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับจิตสาธารณะ

บัญชาพิพัฒน์ โสดา (2555) ให้ความหมายของจิตสาธารณะ หมายถึง เป็นการตระหนักรู้ของบุคคลถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมโดยรวม ทำให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของในสิ่งที่เป็นสาธารณะสมบัติ รู้จักเอาใจใส่เป็นธุระในเรื่องของส่วนรวมปรารถนาที่จะกระทำในสิ่งที่เสียสละ หรือเป็นปัญหาต่อสังคม และมุ่งกระทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ด้วยความเต็มใจ กระตือรือร้น โดยไม่หวังผลตอบแทน

ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมนี้มี 3 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นดอกและผลไม้มือของต้นไม้ ส่วนลำต้นและส่วนราก ในส่วนแรก คือ ดอกและผลของต้นไม้ แสดงถึงการทำความดีและละเว้นความชั่ว และทำงานเพื่อมวลชนอย่างซื่อสัตย์ ส่วนแรกนี้เป็นพฤติกรรมประเภทต่าง ๆ ซึ่งหมายถึงพฤติกรรมของพลเมืองดีพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าประเทศชาติ และพฤติกรรมการทำงานอย่างสุจริต ผลลัพธ์จะแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมที่แตกต่างกัน มีเหตุผลอยู่ 2 กลุ่ม โดยกลุ่มแรก คือ สาเหตุทางจิตใจที่เป็นส่วนลำต้นของต้นไม้ อันประกอบด้วยจิตลักษณะ 5 ด้าน ดังนี้ 1) เหตุผลเชิงจริยธรรม 2) ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนเอง 3) ความเชื่ออำนาจในตน 4) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 5) ทศนคติคุณธรรม ค่านิยม ซึ่งลักษณะของจิตลักษณะเหล่านี้ ถ้าต้องการที่จะเข้าใจ อธิบาย ทำนาย และพัฒนาพฤติกรรมใด จะต้องใช้จิตลักษณะบางด้าน หรือทั้ง 5 ด้านนี้ประกอบกันถึงจะได้ผลดีที่สุด ส่วนที่สามของต้นไม้จริยธรรม คือ รากของต้นไม้ ซึ่งเป็นจิตลักษณะกลุ่มที่สองมี 3 ด้าน คือ 1) สติปัญญา 2) ประสพการณ์ทางสังคม 3) สุขภาพจิต

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาเชิงสังคม (Social Cognitive Theory) อัลเบิร์ต แบนดูรา (อ้างถึงใน กาญจน์กมล สุวิทย์รัตน์, 2557) มีทัศนะว่า พฤติกรรมของบุคคล มีปฏิสัมพันธ์กับปัจจัยหลัก 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยทางปัญญาและปัจจัยส่วนบุคคลอื่นๆ และอิทธิพลของสภาพแวดล้อม ส่วนการเรียนรู้จากการสังเกตเป็นเรื่องการประมวลข่าวสาร โดยข่าวสารในที่นี้หมายถึงคำพูด ลายลักษณ์อักษร มีลักษณะหรือรายละเอียดของพฤติกรรม และสภาพแวดล้อมของการแสดงพฤติกรรม มนุษย์เรียนรู้การแสดงพฤติกรรมส่วนมากจากการสังเกตตัวแบบ แล้วรับข่าวสารมาประมวลโดยการแปลงสภาพเป็นการแทนด้วยสัญลักษณ์ที่จะเป็นเครื่องชี้แนะการแสดงพฤติกรรมต่อไป แบนดูราจึงสรุปการเรียนรู้โดยการสังเกตเป็นกระบวนการทางการรู้คิด ซึ่งขั้นตอนของการเรียนรู้โดยการสังเกต ได้แก่ 1) ขั้นให้ความสนใจ 2) ขั้นจำ 3) ขั้นปฏิบัติ 4) ขั้นจูงใจ

แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการมีตัวแบบด้านจิตสาธารณะ

นางลักษณะ วิรัชชัย และรุ่งนภา ตังจิตระเจริญกุล (อ้างถึงใน จิตติยา วาจี, 2559) กล่าวถึง พฤติกรรมตัวแบบหรือแม่บทไว้ว่า เป็นพฤติกรรมบุคคลหนึ่งกระทำแล้วส่งผลให้บุคคลอื่นนำไปเป็นแนวทางการกระทำ และใช้สติปัญญาเก็บจำไว้ จากนั้นจึงประสานความรู้ใหม่ เข้ากับประสบการณ์เดิมและกำหนดเป็นการคาดหวังพร้อมกับแสดงเป็นพฤติกรรมตามความคาดหวังของตนเอง

แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางสังคม

วันทนีย์ วาสิกะสิน และคณะ (อ้างถึงใน จิตติยา วาจี, 2559) ได้ให้ความหมายว่าการสนับสนุนทางสังคม หมายถึง การที่บุคคลได้รับการส่งเสริมและพัฒนาจากบุคคลหรือเครือข่ายทางสังคม โดยการให้คำแนะนำการเอาใจใส่ เป็นตัวอย่างที่ดี ยอเยอให้กำลังใจ เพื่อเกิดพฤติกรรมอันเป็นเป้าหมาย

แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดู

จิตติยา วาจี (2559) กล่าวว่า “การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง การที่บิดามารดา ผู้ปกครองปฏิบัติต่อเด็ก เพื่อตอบสนองความต้องการพื้นฐานทั้งทางกายและทางใจกับเด็ก เพื่อให้เป็นแบบอย่างค่านิยมในการดำเนินชีวิต” โดยรูปแบบของการอบรมเลี้ยงดูนั้นที่ลักษณะหลากหลายและแตกต่างกันออกไปในแต่ละครอบครัว

แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการปลูกฝังจากโรงเรียน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 หมวด 1 บททั่วไปที่ว่าด้วยความมุ่งหมายและหลักการ มาตราที่ 7 ได้แสดงถึงความพยายามที่จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคน ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่าในระบบการเรียนรู้อุตังมุ่งสร้างความเข้าใจที่ ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและทรงรู้วิธีที่จะปกป้องและส่งเสริมสิทธิหน้าที่และเสรีภาพ ภูมิใจที่เป็นคนไทยที่เคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สวัสดิการและความรู้ประชาชน ได้แก่ การส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมของชาติ การกีฬาภูมิปัญญา ท้องถิ่นภูมิปัญญาไทย และความรู้สากลการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สามารถทำงานได้อย่างอิสระ มีความคิดสร้างสรรค์ และเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตามศักยภาพของตน

แนวทางในการจัดกิจกรรม เพื่อพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะสำหรับเยาวชน เป็นแนวทางที่หลากหลายเน้นกระบวนการของการจัดกิจกรรม เพื่อปลูกฝังการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ภายใต้เงื่อนไขปฏิรูปการศึกษาพัฒนา คุณภาพสื่อ ร่วมมือกันทำงาน และดำเนินการอย่างต่อเนื่อง กิจกรรมเป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้อย่างหนึ่งของเยาวชน สรุปว่าการสร้างจิตสาธารณะ มี 4 ขั้นตอน คือ 1) ปลูกฝังให้ตระหนักถึงความสำคัญของจิตสาธารณะ 2) การเตรียมความพร้อมทั้งด้านร่างกายจิตใจ 3) การสร้างความเชื่อมั่นในตน 4) การเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนโรงเรียนวัดสถิตยัลลธาร ปีการศึกษา 2565 จำนวน 657 คน ผู้วิจัยได้ใช้วิธีคำนวณขนาดตัวอย่างด้วยสูตรของทาโร ยามาเน่ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 คำนวณได้ ดังนี้ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 249 คน

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน เป็นลักษณะคำถามให้เลือกตอบ จำนวน 3 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามวัดการมีตัวแบบด้านจิตสาธารณะ ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยให้เลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว จำนวน 3 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามวัดการสนับสนุนทางสังคม ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยให้เลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว จำนวน 3 ข้อ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามวัดการอบรมเลี้ยงดู ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยให้เลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว จำนวน 3 ข้อ

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามวัดการปลุกฝังจากโรงเรียน ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยให้เลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว จำนวน 3 ข้อ

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามวัดพฤติกรรมจิตสาธารณะ โดยแยกพฤติกรรมจิตสาธารณะ ออกเป็น 2 องค์ประกอบ คือ 1) การช่วยเหลือผู้อื่น มีตัวชี้วัด 3 ตัว คือ การช่วยแนะนำสิ่งที่ถูกต้องที่ควรแก่ผู้อื่น การอำนวยความสะดวกให้กับผู้อื่น และการแบ่งปันสิ่งของให้กับผู้อื่น 2) การเสียสละต่อสังคม มีตัวชี้วัด 2 ตัว คือ การสละเงิน แรงกาย เพื่อช่วยเหลือผู้อื่นและสังคม และการสละเวลา การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยให้เลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว จำนวน 6 ข้อ

ทั้งนี้ แบบสอบถามได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน แล้วนำผลมาคำนวณหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ จากนั้นนำแบบสอบถามหาค่าความเชื่อมั่นจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน ได้ค่า Cronbrach's Alpha เท่ากับ 0.826 จึงนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องความสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 249 ชุด เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมทางสถิติสำเร็จรูป ประกอบด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ เพื่อเป็นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียน

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของนักเรียน

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนส่วนมากเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 51.40 เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 48.60 แบ่งเป็นกลุ่มอายุ 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 64.70 และอายุต่ำกว่า 9 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.30 เป็นนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 12.90 รองลงมา ระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 12 ระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 มีจำนวน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 11.60 ระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 - 6 และมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 10.80 และน้อยที่สุด มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 8.40

ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสธารณะของนักเรียน

การวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสธารณะของนักเรียน ประกอบด้วย ด้านตัวแบบด้านจิตสธารณะ ด้านการสนับสนุนทางสังคม ด้านการอบรมเลี้ยงดู และด้านการปลูกฝังจากโรงเรียน พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 อยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า

ด้านตัวแบบด้านจิตสธารณะ พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 อยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักเรียนได้รับการปลูกฝังคุณค่าของการช่วยเหลือผู้อื่นจากคุณครู ของฉัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 อยู่ในระดับสูง

ด้านการสนับสนุนทางสังคม พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 อยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า กำลังใจจากครอบครัวในการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.35 อยู่ในระดับสูง

ด้านการอบรมเลี้ยงดู พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 อยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนร่วมกิจกรรมของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 อยู่ในระดับสูง

ด้านการปลูกฝังจากโรงเรียน พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 อยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า คุณครูตักเตือนและอบรมทันทีเมื่อเห็นนักเรียนประพฤติไม่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 อยู่ในระดับสูงมาก

ผลการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมจิตสธารณะของนักเรียน

การวิเคราะห์ระดับของพฤติกรรมจิตสธารณะของนักเรียน ประกอบด้วย การช่วยเหลือผู้อื่น และการเสียสละต่อสังคม พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 เมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า

ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 อยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณา รายข้อ พบว่า นักเรียนจะช่วยเหลือคุณครูและเพื่อนโดยไม่หวังผลตอบแทน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 อยู่ในระดับสูง

ด้านความเสียสละต่อสังคม พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 อยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณา รายชื่อ พบว่า นักเรียนทำหน้าที่เวรต่าง ๆ ที่รับมอบหมายเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 อยู่ใน ระดับสูง

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียน วัตถุประสงค์ขลสาร สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาสงขลา เขต 1 สามารถอภิปรายผล ดังนี้

1. นักเรียนที่มีเพศ อายุต่างกันมีพฤติกรรมจิตสาธารณะต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ และนักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนที่ต่างกัน จะมีพฤติกรรมจิตสาธารณะต่างกัน อย่างไรมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่า ระดับชั้นของนักเรียน มีผลต่อพฤติกรรม จิตสาธารณะที่ต่างกัน สอดคล้อง จิตติยา วาจี (2559) พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาที่มีเพศ อายุต่างกัน มีพฤติกรรมจิตสาธารณะแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียน มัธยมศึกษาที่มีระดับชั้นเรียนที่ต่างกัน มีพฤติกรรมจิตสาธารณะต่างกันอย่างไรมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับ ศิริสุข นาคะเสรีย์ และคณะ (2557) พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมจิตสาธารณะโดยภาพรวมมีความต่างกัน

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะอยู่ในระดับสูงทุกด้าน ซึ่งสามารถแยกอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

2.1 ปัจจัยด้านตัวแบบจิตสาธารณะในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับ สูง โดยเรียงอันดับจากมากไปน้อย ได้แก่ นักเรียนได้รับการปลูกฝังคุณค่าของการช่วยเหลือผู้อื่น จากคุณครูของนักเรียน เพื่อนของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่างๆ ยกเว้น ผู้ปกครองของนักเรียนช่วยเหลือผู้ที่ตกทุกข์ได้ยากอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อธิบายได้ว่า ตัวแบบด้านจิตสาธารณะ คือ การเรียนรู้ที่บุคคลสังเกตจากพฤติกรรมของตัวแบบจากบิดา มารดา คนในครอบครัว เพื่อน คนสำคัญหรือบุคคลอื่นในสังคม แล้วนำพฤติกรรมบางอย่าง มาลอกเลียนแบบ สอดคล้องกับ จิตติยา วาจี (2559) พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาที่มีตัวแบบ ด้านจิตสาธารณะต่างกัน มีพฤติกรรมจิตสาธารณะแตกต่างกันอย่างไรมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

2.2 ปัจจัยด้านการสนับสนุนทางสังคม ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับสูงทุกข้อ โดยเรียงอันดับจากมากไปน้อย ได้แก่ นักเรียนรับรู้ถึงกำลังใจจากครอบครัวในการทำประโยชน์ เพื่อส่วนรวม รองลงมาเป็นกำลังใจจากคุณครูเมื่อต้องเผชิญปัญหาในการทำกิจกรรม จิตสาธารณะ และการดูแลซึ่งกันและกันของเพื่อนในการทำกิจกรรมจิตสาธารณะร่วมกัน สอดคล้องกับ ณิชฎฐ์ชุกดา สุภาพจน์ (2561) พบว่า แรงจูงใจ การสนับสนุนทางสังคม และลักษณะ ของกิจกรรมจิตอาสาในรูปแบบของการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส และกิจกรรมจิตอาสาที่เป็น

การประโยชน์ให้แก่ชุมชน เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีจิตอาสาของนักศึกษา และมีทัศนคติในการเป็นอาสาสมัครที่ทำให้มีความสุขและภาคภูมิใจ ได้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ ได้ความรู้ใหม่ๆ ได้ทำงานอาสาทำให้คนอื่นภูมิใจในตัวเรา และได้ช่วยเหลือคนอื่นด้วย

2.3 ปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดู ในภาพรวมและรายช้อยู่ในระดับสูงทุกข้อ โดยเรียงอันดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนร่วมกิจกรรมของโรงเรียน รองลงมาเมื่อนักเรียนทำอะไรใหม่ๆ ผู้ปกครองคอยให้กำลังใจและแนะนำ และผู้ปกครองให้รางวัลหรือคำชมเชยเมื่อนักเรียนทำสิ่งต่างๆ สำเร็จ สอดคล้องกับ ชมัยพร พึ่งม้าย (2563) พบว่า พฤติกรรมจิตสาธารณะ 3 รูปแบบ ได้แก่ บริจาคเงิน การช่วยเหลือ คนแปลกหน้า และการเป็นอาสาสมัคร ได้รับอิทธิพลจากการอบรมเลี้ยงดูและการรับข่าวสาร โดยผ่านทัศนคติในการทำกิจกรรมและแรงจูงใจในการมีส่วนร่วม

2.4 ปัจจัยด้านการปลูกฝังจากโรงเรียนในภาพรวมและรายช้อยู่ในระดับสูง โดยเรียงอันดับจากมากไปน้อย ได้แก่ คุณครูตักเตือนและอบรมทันทีเมื่อเห็นนักเรียนประพฤติไม่เหมาะสม รองลงมาคุณครูแสดงความชื่นชมเมื่อนักเรียนทำความดี หรือทำประโยชน์แก่ส่วนร่วม และทางโรงเรียนจัดให้มีการประกวดการรักษาความสะอาด และรักษาสมบัติส่วนรวมของห้องเรียน สอดคล้องกับ ยุรฉัตร เดชสมอดี (2559) พบว่า พฤติกรรมการสอนของคุณครู และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความสัมพันธ์กับคุณลักษณะจิตสาธารณะของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. พฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนอยู่ในระดับสูงทุกด้าน ซึ่งสามารถแยกอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

3.1 ด้านการช่วยเหลือผู้อื่นในภาพรวมและรายช้อยู่ในระดับสูง โดยเรียงอันดับจากมากไปน้อย ได้แก่ นักเรียนจะช่วยเหลือคุณครูและเพื่อนโดยไม่หวังผลตอบแทน รองลงมาเมื่อนักเรียนเห็นเพื่อนไม่มีอุปกรณ์การเรียนนักเรียนแบ่งปันอุปกรณ์การเรียนให้เพื่อน และนักเรียนช่วยเก็บขยะและทำความสะอาดบริเวณโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ จิตติยา วาจี (2559) พบว่า พฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนอยู่ในระดับสูงทุกด้าน ลำดับแรก คือ การช่วยเหลือผู้อื่น รองลงมา การเสียสละต่อสังคม และการมุ่งมั่นพัฒนาสังคม ตามลำดับ ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่า พฤติกรรมจิตสาธารณะในการช่วยเหลือผู้อื่น เป็นสิ่งที่สามารถทำได้ทันทีในการแสดงความมีน้ำใจให้กับผู้ที่ต้องการได้รับความช่วยเหลือ อันมาจากความปรารถนาที่จะช่วยแก้ไขปัญหาให้ผู้อื่น

3.2 ด้านการเสียสละต่อสังคมในภาพรวมและรายช้อยู่ในระดับสูง โดยเรียงอันดับจากมากไปน้อย ได้แก่ นักเรียนทำหน้าที่เวรต่างๆ ที่รับมอบหมายเสมอ เช่น เวรห้องเวรประจำวัน เป็นต้น รองลงมานักเรียนอาสาช่วยคุณครูทุกครั้งเมื่อคุณครูต้องการขอความร่วมมือในกิจกรรมต่างๆ และนักเรียนบริจาคเงิน หรือสิ่งของเพื่อช่วยเหลือคนที่เดือดร้อน

สอดคล้องกับ สุพัตรา พะเนตรรัมย์ (2559) พบว่า พฤติกรรมจิตอาสาทุกๆ ด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงตามลำดับ คือ ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น รองลงมาด้านความมุ่งมั่นพัฒนา และด้านการเสียสละต่อสังคม และณัฐนิชากร ศรีบริบูรณ์ (อ้างถึงในสุพัตรา พะเนตรรัมย์, 2559) ได้กล่าวว่า ตัวชี้วัดจิตอาสาด้านการเสียสละต่อสังคม คือ การสละเงิน แรงกาย เพื่อผู้อื่น และสังคม การสละเวลา และการใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. โรงเรียนควรตระหนักในเรื่องของจิตสาธารณะของนักเรียน โดยการร่วมมือกับชุมชน ด้วยการจัดกิจกรรมตามหลักสูตรหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยการคัดเลือกบุคคลต้นแบบด้านจิตสาธารณะในสังคม เพื่อเป็นแบบอย่างความประพฤติด้านจิตสาธารณะ นอกจากนี้ควรนำพ่อแม่ หรือผู้ปกครองเข้ามาร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน และจัดให้นักเรียนได้ฝึกการให้บริการและพัฒนาสังคม ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีจิตสาธารณะมากยิ่งขึ้น

2. ผู้บริหารและครู ควรจัดทำหลักสูตรหรือหน่วยการเรียนรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะ โดยอาศัยองค์ประกอบของจิตสาธารณะ ได้แก่ การช่วยเหลือผู้อื่น การเสียสละต่อสังคม และความมุ่งมั่นพัฒนา เข้ามามีส่วนในการปลูกฝังนักเรียน การที่ครูอบรมสั่งสอนและปลูกฝังให้แก่ นักเรียน จะส่งเสริมให้นักเรียนมีจิตสาธารณะมากขึ้น นอกจากนี้การประพฤติเป็นแบบอย่างของครูก็มีความสำคัญมาก หากครูมีการแสดงพฤติกรรมกรช่วยเหลือผู้อื่น การเสียสละต่อสังคม และความมุ่งมั่นในการพัฒนาสังคมให้นักเรียนได้เห็นเป็นแบบอย่าง ก็จะสามารถพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนได้

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 หรือสังกัดโรงเรียนต่างกัน เพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงรูปแบบกระบวนการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนต่อไป

2. ควรศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการมีจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนวัดสถิตย์ชลธาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

- กาญจน์กมล สุวิทย์รัตน์. (2557). การศึกษาและพัฒนาความฉลาดทางสังคมของนักศึกษา
ในสถาบันอุดมศึกษาภาคใต้. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการให้
คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2556). การคิดเชิงสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : ชัดเคส มีเดีย.
- จิตติยา วาจี. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา
แห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา
สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ชัมย์พร พึ่งม้าย. (2563). อิทธิพลของการได้รับการอบรมเลี้ยงดู ทักษะคิด การรับข่าวสาร และ
แรงจูงใจ ที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สถิติประยุกต์), คณะสถิติประยุกต์, สถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ณัฐชฎา สุภาพจน์. (2561). จิตอาสาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร.
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัย
ราชภัฏจันทรเกษม.
- บัญชาพิพัฒน์ โสดา. (2555). การประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
เพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้มีจิตสาธารณะของครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
ภาคเหนือตอนล่าง. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเรศวร.
- พระจรัสศักดิ์ ทีปธมโม (ดาทอง). (2560) การพัฒนาจิตสาธารณะโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ
ตามหลักทฤษฎี 4 ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดวัง จังหวัดชลบุรี.
วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว,
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ยุรฉัตร เดชสมอดี. (2559). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะด้านจิตสาธารณะของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา,
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ศิริสุข นาคะเสนีย์, ชุติ ปัญจะผลินกุล และศศิวิมล โมอ่อน. (2557). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ
พฤติกรรมจิตสาธารณะของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลรัตนโกสินทร์. โครงการวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- สุพัตรา พะเนตรรัมย์. “ความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมจิตอาสาของนักศึกษาหลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพครูคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเซนต์จอร์น”. SOUTHEAST
BANGKOK JOURNAL. Vol.2 No.2 (July – December 2016) : 34-32.